

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง กระบี่ และสุราษฎร์ธานี*

เครือวัลย์ ช่องลมกรด**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง กระบี่และสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 397 คน จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2552 จำนวนนักเรียน 46,972 คน เครื่องมือในงานวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติสำเร็จรูป โดยหาค่าร้อยละ (Percentage) และค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

ผลการวิจัยปรากฏว่า ปัจจัยด้านผลการเรียนเดิมของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่ออาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยด้านภูมิฐานะเดิมของนักเรียน ปัจจัยด้านนโยบายของรัฐเรียนฟรี ด้านส่วนลดค่าเล่าเรียน และด้านการเดินทางไป-กลับสะดวก มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่ออาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านรัฐบาลมีเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ด้านเรียนจบมีโอกาสสอบชิงทุนศึกษา ด้านนำชื่อเสียงและเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูล ด้านสาขาวิชาที่เปิดสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ด้านประกอบอาชีพได้ตามตลาดแรงงานหรือสถานประกอบการ ด้านการแนะนำพบปะกับนักเรียนโดยตรง ด้านการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ประเภทต่าง ๆ ด้านมีความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญในสาขาวิชา ด้านบุคลากรเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ด้านมีระบบการติดตามดูแลนักเรียน และด้านมีโครงการส่งเสริมกิจกรรมด้านต่างๆ มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่ออาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านเพศและด้านสิทธิพิเศษไม่ต้องจ่ายค่าเล่าเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่ออาชีวศึกษา ข้อเสนอแนะ สถาบันอาชีวศึกษาเอกชนจัดโครงการส่งเสริมให้ความรู้ด้านการประกอบอาชีพ ปัจจุบัน เปิดสาขาวิชาที่มีความสอดคล้องกับตลาดแรงงานให้มากขึ้น จัดบุคลากรสายสอนที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทางและส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ ด้านวิชาชีพ ให้ส่วนลดค่าเล่าเรียน ผ่อนผันชำระค่าเล่าเรียน ให้โอกาสนักเรียนได้รับทุนการศึกษา จัดบริการเดินทางและเพิ่มโอกาสความก้าวหน้าทางการเรียนให้กับนักเรียน

คำสำคัญ : ความสัมพันธ์ ปัจจัยที่มีอิทธิพล อาชีวศึกษาเอกชน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

* ส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

** นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช

Factors Influencing the Decision of Mattayomsuksa 3 Students to Pursue Their Study in Public Vocational Schools in Nakhon Si Thammarat, Pattalung, Trang, Krabi, and Suratthani Province *

Khluewan Chonglomkrod **

Abstract

This research aims to study factors influencing the decision of Mattayomsuksa 3 Students to continue their study in public vocational schools in Nakhon Si Thammarat, Pattalung, Trang, Krabi and Suratthani province. The sample consisted of 397 Mattayomsuksa 3 students (out of 46,972) in academic year 2011. Research instruments used questionnaire with 5 rating-scale level. Data analysis was used to calculate percentage and Chi-square.

The results revealed that there were a statistically significant relationship at .05 level. Between students' learning achievement and decision to continue vocational study. Students' hometown, Government's free education policy, tuition fees discounts and convenience of travelling back and forth had statistically significant relationships at .01 level. With decision to continue vocational study. Factors related to education loans, scholarship opportunities, family pride, students' relevant field of study, the demands of the labor market, school guidance and counseling, advertising and public relations, knowledge and ability of students' field, adequate number of school personnel, student monitoring system and student activities promotion program had statistically significant relationships at .001 level. With decision to continue vocational study. Factors of gender and free education privilege had no relationship with decision to continue vocational study. It is recommended that schools provide career training program and fields of study that best meet the demands of the labor market, assign knowledgeable and skillful institutes to teach, promote career development activities, tuition fees discounts or allow students to delay payment of tuition fees, opportunities to get scholarships, transportation service and increases studying opportunities for students .

Key words : Relationship; Influencing Factors; Public Vocational Education; Matayomsuksa 3 Students

* Part of Thesis for the degree of Master of Business Administration, Graduate School, Southern College of Technology.

** Graduate Students, School of Business Administration, Southern College of Technology, Nakhon Si Thammarat.

บทนำ

นโยบายด้านการศึกษาของไทย ในปี 2551 ได้กำหนดนโยบาย 8 ประการ ดังนี้ 1. ปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ โดยปฏิรูปโครงสร้างและการบริหารจัดการ ปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และระดมทรัพยากร เพื่อการปรับปรุงการบริหารจัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา พัฒนาระบบการคัดเลือกเข้าสู่มหาวิทยาลัย พัฒนาหลักสูตร การส่งเสริมการกระจายอำนาจให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อนำไปสู่เป้าหมายคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นคุณธรรมนำความรู้อย่างแท้จริง 2. ส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ โดยมุ่งเน้นในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา เพื่อให้สนองตอบความต้องการด้านบุคลากรของภาคเศรษฐกิจ 3. พัฒนาคู่มือ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ได้ครูดี ครูเก่ง มีคุณธรรม มีคุณภาพ และมีวิสัยทัศน์ที่สูงขึ้น ลดภาระงานครูที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามโครงการคืนครูให้นักเรียน มีการดูแลคุณภาพชีวิตของครู ใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างคุ้มค่า 4. จัดให้ทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาฟรี 15 ปี ตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลายพร้อมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้เกิดความเสมอภาคและความเป็นธรรมในโอกาสทางการศึกษาแก่ประชากร 5. ยกกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาไปสู่ความเป็นเลิศ 6. ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้คุ้มกันเพื่อการศึกษา ให้มีการ

ระดม และใกล้เคียงกัน รวมทั้งขยายกองทุนให้คุ้มกันเพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้น เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาอาชีวศึกษาและปริญาตรีเพิ่มขึ้น 7. ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชน ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงสร้างสรรค์ อย่างชาญฉลาด เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และ 8. เร่งรัดการลงทุนด้านการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีบูรณาการในทุกระดับการศึกษา และในชุมชน โดยใช้พื้นที่และโรงเรียนเป็นฐานบูรณาการทุกมิติ (อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ, 2551)

ดังนั้นเห็นได้ว่า นโยบายการพัฒนาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดนโยบายเร่งรัดขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลอย่างจริงจังและบริหารจัดการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาอย่างเป็นองค์รวมที่มีคนเป็นศูนย์กลาง และมีเป้าหมายในการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพตลอดชีวิต มีจุดเน้นที่ตัวผู้เรียน และมีตัวชี้วัดของการพัฒนาการศึกษาทุกระดับที่ชัดเจน จุดเน้นการพัฒนาระดับอาชีวศึกษา เน้นการพัฒนาฝีมือแรงงานระดับกลาง ต้องมีหน่วยงานในการตรวจสอบคุณภาพฝีมืออย่างแท้จริง ได้รับความจ้างตามระดับฝีมืออาชีวศึกษาและราชมงคล ต้องเน้นจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาคีกับผู้ประกอบการ ในการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา เน้นพัฒนาฝีมือแรงงาน ชั้นกลาง มีหน่วยตรวจสอบคุณภาพฝีมือ มีการกำหนดชัดเจนเรื่องค่าตอบแทนค่าจ้างของผู้เรียนจบในระดับ ปวช. ปวส. ทั้งอาชีวศึกษาและราชมงคล ต้องจัดการเรียนการสอนแบบทวิภาคีกับผู้ประกอบการ ปัจจุบันพบว่า มีเพียงแค่ร้อยละ 10 และต้องสร้าง

ผู้ประกอบการรายใหม่ เป็น SME อาชีวศึกษา SME ราชมงคล สร้างคนสู่ธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ นอกจากนี้ นักศึกษาอาชีวจะต้องมีภูมิคุ้มกันยาเสพติด มีคุณธรรม และอยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีความสุข ต้องรู้จักเคารพซึ่งกันและกัน รู้จักแบ่งงานกันทำ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว และใช้วิธีการแห่งปัญญาในการแก้ปัญหา (ชินวรณ์ บุญยเกียรติ , 2554)

การอาชีวศึกษาได้ดำเนินการผลิตและพัฒนากำลังคน เพื่อสนองตอบความต้องการกำลังคนในการพัฒนาประเทศและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับการอาชีวศึกษา สร้างความนิยมในการเรียนวิชาชีพให้กับสังคม มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มปริมาณผู้เรียน ขณะเดียวกันได้ใช้กิจกรรมการบริการสังคม ในโครงการและวาระพิเศษต่างๆ เพื่อให้สังคมได้รับรู้ถึงศักยภาพของผู้เรียนอาชีวศึกษา และเป็นการสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียนทั้งในด้านการฝึกงานวิชาชีพและปลูกฝังสำนึกการบริการสังคม เน้นเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วนให้เข้ามาร่วมรับผิดชอบและมีบทบาทในการจัดการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงต้องการที่จะพัฒนาด้านคุณภาพให้เพิ่มขึ้นควบคู่ไปกับปริมาณผู้เรียน และขยายบทบาทการจัดการอาชีวศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีงานทำแล้ว ผู้ที่ต้องการพัฒนาศักยภาพ และผู้ที่กำลังหางานทำให้มากขึ้น และให้ความสำคัญกับการค้นหาพัฒนาเผยแพร่ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อสร้างและพัฒนาอาชีพให้เกิดประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ (วิสัยทัศน์และพันธกิจ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, ม.ป.ป.)

การจัดการเรียนการสอนในภาคการศึกษาเอกชน มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยภาครัฐจัดการ การศึกษาระดับอาชีวศึกษา ทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษากระจายไปสู่ส่วนต่างๆ เป็นสถาบันการศึกษาที่สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีคุณภาพเท่าเทียมกับภาครัฐ โดยวิธีการเรียนการสอน กระบวนการจัดการเรียนการสอน เน้นไปทางด้านการปฏิบัติ ฝึกให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ความพร้อมด้านสมรรถนะ มีความชำนาญ ในวิชาชีพสาขาที่ได้เรียนรู้และนำไปปฏิบัติได้จริง นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน ทำให้ประเทศชาติมีกำลังเพียงพอในการพัฒนาประเทศ

นอกจากนี้ยังมีการแข่งขันสูงทางการจัดการศึกษา และมีการมุ่งหวังผลกำไร ทำให้เกิดคำว่า “ธุรกิจการศึกษา” ขึ้น การออกนอกกรอบของมหาวิทยาลัยของรัฐ จูงใจให้มีผู้เรียนสายสามัญเพิ่มขึ้น ส่งผลให้โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนได้รับความนิยมลดลง และมีผลกระทบต่อการศึกษาต่อของนักเรียนซึ่งนิยมเรียนสายสามัญมากกว่าเรียนสายอาชีพ และมุ่งสู่การเข้ามหาวิทยาลัย นอกจากนี้การมีค่าใช้จ่ายสูงในโรงเรียนเอกชนสูงกว่าโรงเรียนรัฐบาล ผู้ปกครองเลือกส่งบุตรเข้าเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมากกว่า และทำให้จำนวนนักเรียนที่เข้ามาศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนลดลง ทำให้โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดเล็กประสบปัญหาต้องปิดกิจการ ส่วนโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ อาจประสบปัญหาเกี่ยวกับความอยู่รอดและความ

มีเสถียรภาพของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนใน
อนาคต

ปัญหา นโยบายภาครัฐ ส่งผลกระทบต่อ
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน โดยภาพรวม เช่น ปัญหา
ด้านนโยบายของรัฐต่อการมีส่วนร่วมของเอกชน
ยังขาดความชัดเจน โดยนโยบายการขยายโอกาส
ทางการศึกษาและนโยบายการรับนักเรียนของรัฐ
ได้ส่งผลกระทบต่อการรับนักเรียนของโรงเรียน
เอกชน ลักษณะค่านิยมทางสังคมที่มุ่งเน้นไปที่
การให้นักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนต้นศึกษาต่อ
ในประเภทสามัญศึกษาเพื่อศึกษาต่อในระดับ
ปริญญาตรี และการขาดการส่งเสริมนโยบายการ
สนับสนุนการศึกษาอาชีวศึกษาอย่างจริงจังในการ
แนะแนวการทดสอบความถนัดของผู้เรียน และ
การประชาสัมพันธ์ตั้งแต่ในระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้นจำนวนและสัดส่วนของนักเรียนประเภท
อาชีวศึกษาในปีการศึกษา 2553 ยังมีสัดส่วนที่ต่ำกว่า
สายสามัญ คือสายสามัญร้อยละ 63 สายอาชีวศึกษา
ร้อยละ 37 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ใน
แผนการศึกษาแห่งชาติ (สำนักบริหารการทะเบียน
กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2555)

จากประเด็นสำคัญและผลกระทบที่เกิดขึ้น
ผู้วิจัยมีความสนใจ ที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัด
นครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง กระบี่และสุราษฎร์ธานี
โดยศึกษาองค์ประกอบปัจจัยในแต่ละด้าน ได้แก่
ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก
ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับโรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน นำไปสู่การพัฒนาให้เหมาะสมกับความ

ต้องการของนักเรียนและเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในการปรับปรุงแก้ไข
การจัดการของโรงเรียนให้สอดคล้องตามความ
ต้องการของนักเรียนที่มีความสนใจเข้ามาศึกษาต่อ
ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล
ปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน ต่อการตัดสินใจ
เลือกศึกษาต่อใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัด
นครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง กระบี่ และ
สุราษฎร์ธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ
ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
จังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง กระบี่
และสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2552
ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน
จำนวน 397 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม
แบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบบมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) และแบบสอบถามเป็น
แบบปลายเปิด (Open-Ended) ผู้วิจัยเก็บรวบรวม
ข้อมูลด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่า
ร้อยละ (Percentage) และทดสอบไคสแควร์
(Chi-square) เพื่อวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล มีดังนี้ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนซึ่งแสดงความคิดเห็นต่ออิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 54.4 ชายคิดเป็นร้อยละ 44.6 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารมณ เพชรชื่น (2547) ที่พบว่านักเรียนปีที่ 3 เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 18-19 ปี เนื่องจากต้องการศึกษาต่อเพื่อต้องการพัฒนาตนเอง พัฒนาอาชีพ ต้องการตอบสนองความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง และต้องการพัฒนาสถานภาพทางสังคม

ปัจจัยด้านทางการเมือง พบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยนโยบายของรัฐเรียนฟรี ค่าไคสแควร์ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=23.33$, $df = 8$, $P = .001$) แสดงว่า นโยบายของรัฐเรียนฟรีกับการตัดสินใจเลือกมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และปัจจัยรัฐบาลมีเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=32.07$, $df = 6$, $P = .000$) แสดงว่า รัฐบาลมีเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษากับการตัดสินใจเลือกมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยา เข้มกลัด (2544) และสงวน สิทธิเลิศอรุณ (2531) พบว่า รัฐบาลให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาทำให้บิดามารดามีเงินพอเป็นค่าใช้จ่ายค่าเล่าเรียนบุตร การลงทุนการศึกษามีสถานภาพทั้งการลงทุนและการบริโภค และเป็นการลงทุนในส่วนของรัฐบาลและการลงทุนในเอกชน โดยใน ส่วน

ของรัฐบาลจัดว่าการศึกษาเป็นสาธารณูปโภคที่รัฐควรจัดให้แก่ประชาชนได้รับการศึกษา (บริโกล)

ปัจจัยทางสังคมและทางวัฒนธรรม พบว่า นักเรียนที่จบการศึกษามีโอกาสสอบชิงทุนศึกษาผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=50.9$, $df=6$, $P = .000$) แสดงว่า รัฐบาลมีเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กับการตัดสินใจเลือกมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นำชื่อเสียงและเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูลและ ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=48.54$, $df = 6$, $P = .000$) แสดงว่า นำชื่อเสียงและเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูล กับการตัดสินใจเลือกมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประชา อ่อนรักษา (2542) พบว่า องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจเมื่อเรียนจบคือความมั่นคงก้าวหน้าด้านการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ อดาร์ตัน วัฒนสาครศิริ (2545) พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อเกี่ยวกับด้านเกียรติยศชื่อเสียงให้กับตนเองและวงศ์ตระกูล คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดีขึ้น

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า สาขาวิชาชีพที่เปิดสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=40.63$, $df = 6$, $P = .000$) แสดงว่า สาขาวิชาที่เปิดสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน กับการตัดสินใจเลือกมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และประกอบอาชีพได้ตามตลาดแรงงาน หรือสถานประกอบการ ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์มีความสัมพันธ์อย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 48.97$, $df = 6$, $P = .000$) แสดงว่า ประกอบอาชีพได้ตามตลาดแรงงานหรือสถานประกอบการ กับการตัดสินใจเลือกมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริญญา บุญล้ำเลิศ (2547) และ ละเอียด ศรีหาเหง่า (2549) พบว่า ปัจจัยในการศึกษาต่อมีความคาดหวังในด้านการประกอบอาชีพและรายได้ มีการเลือกเรียนในหลักสูตรวิชาชีพกรรมเป็นส่วนใหญ่เพราะเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพเป็นเจ้าของธุรกิจหรือเป็นผู้ประกอบการและมีความได้เปรียบในการสมัครงาน

ปัจจัยด้านราคา พบว่า ส่วนลดค่าเล่าเรียน ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 20.05$, $df = 6$, $P = .003$) แสดงว่า ส่วนลดค่าเล่าเรียน กับการตัดสินใจเลือกมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสิทธิพิเศษไม่ต้องจ่ายค่าเล่าเรียน ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 10.58$, $df = 6$, $P = .102$) แสดงว่า สิทธิพิเศษไม่ต้องจ่ายค่าเล่าเรียน กับการตัดสินใจเลือกไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา คูหะสุวรรณ (2548) ที่พบว่า ปัจจัยของการศึกษาของเด็กก่อนจบ ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด การตัดสินใจของผู้ปกครองคือรายได้ รายได้ของครอบครัวผู้ปกครองในระดับสูง ทำให้สามารถตัดสินใจให้บุตรเข้าโรงเรียนที่มีคุณภาพและมีชื่อเสียงได้ แต่ในทางกลับกัน บางครอบครัวที่ต้องการส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนที่ดีมีคุณภาพกลับมีความต้องการที่แตกต่างกัน เช่น

ต้องการมีส่วนลดค่าเล่าเรียนและสิทธิพิเศษบางอย่างที่ไม่ต้องจ่ายค่าเล่าเรียน

ปัจจัยด้านสถานที่ พบว่า อยู่ใกล้บ้าน ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 10.10$, $df = 6$, $P = .210$) แสดงว่า อยู่ใกล้บ้าน กับการตัดสินใจเลือกไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการเดินทางไป-กลับสะดวก ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 20.96$, $df = 6$, $P = .002$) แสดงว่า การเดินทางไป-กลับสะดวกกับการตัดสินใจ เลือกมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา คูหะสุวรรณ (2548) พบว่า ผู้ปกครองพิจารณาจากโรงเรียนที่ได้รับการประกันคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ ปัจจัยด้านสถานที่ คือ ที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในทำเลที่เหมาะสม สามารถเดินทางไปมา ได้สะดวก และที่ตั้งอยู่ใกล้บ้านหรือที่ทำงานของผู้ปกครอง

ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า ฝ่ายแนะแนวพบปะกับนักเรียนโดยตรง ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 50.94$, $df = 6$, $P = .000$) แสดงว่า ฝ่ายแนะแนวพบปะกับนักเรียนโดยตรง กับการตัดสินใจเลือกมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ประเภทต่างๆ ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 28.09$, $df = 6$, $P = .000$) แสดงว่า การใช้ สื่อประชาสัมพันธ์ประเภทต่างๆ กับการตัดสินใจเลือกมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมล ปั่นสวย (2541) พบว่าปัจจัย

ทางการประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน เป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ปกครองในการให้นักเรียนศึกษาต่อ

ปัจจัยด้านบุคลากร พบว่า ความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญในสาขาวิชา ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=48.73$, $df = 6$, $P = .000$) แสดงว่า มีความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญในสาขาวิชา กับการตัดสินใจเลือกมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีบุคลากรเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=59.05$, $df = 6$, $P = .000$) แสดงว่า มีบุคลากรเพียงพอกับจำนวนนักเรียน กับการตัดสินใจเลือกมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นลินี เสนาป่า (2544) พบว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความชำนาญและทักษะเฉพาะตัวเบญจมาศ เหมือนสุทธิวงศ์ (2547) พบว่า ด้านครูผู้สอนมีคุณวุฒิตรงตามสาขาที่สอน นักเรียนได้รับความสะดวกในการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนและมีการเตรียมความพร้อมที่จะสอนล่วงหน้า และสอดคล้องกับทฤษฎีส่วนผสมทางการตลาดของ คิวฤทธิ พงศกรรังศิลป์ (2547) พบว่าการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพด้วยบุคลากรของกิจการ เริ่มจากการสรรหา คัดเลือก การพัฒนา และการฝึกอบรมรวมไปถึงการจูงใจ และปลูกฝังลักษณะที่จำเป็นต่อการให้บริการเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าหรือผู้ใช้บริการให้มากที่สุด

ปัจจัยด้านกระบวนการ พบว่า มีระบบการติดตามดูแลนักเรียน ผลการทดสอบค่าไคสแควร์มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=55.36$, $df = 6$, $P = .000$) แสดงว่า มีระบบการติดตามดูแลนักเรียน กับการตัดสินใจเลือกมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีโครงการส่งเสริมกิจกรรมด้านต่างๆ ผลการทดสอบค่าไคสแควร์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=83.12$, $df = 6$, $P = .000$) แสดงว่า มีโครงการส่งเสริมกิจกรรมด้านต่าง ๆ กับการตัดสินใจเลือกมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา กุหะสุวรรณ (2548) พบว่า ปัจจัยด้านกระบวนการทางการศึกษา คือ โรงเรียนต้องมีคุณภาพสอนตามหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาการ ด้านร่างกาย – จิตใจ สังคม สติปัญญาและโรงเรียนต้องมีระบบติดตามดูแลเอาใจใส่นักเรียนที่ดี

ข้อเสนอแนะ พบว่า ปัจจัยด้านการเมืองรัฐบาลมีนโยบายเรียนฟรี 15 ปีอย่างมีคุณภาพ ดังนั้นโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนควรส่งเสริมแนะนำจัดให้ทุกคนมีโอกาสเรียนฟรีในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และเพื่อให้นักเรียนได้เลือกเรียนสายวิชาชีพ ได้เรียนรู้ถึงการพัฒนาตนเอง มีความรู้ความสามารถ เน้นทางด้านการปฏิบัติ ฝึกฝนให้เกิดทักษะ ความพร้อมด้านสมรรถนะ ความชำนาญ เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ

ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนควรมีการพัฒนาปรับรูปแบบการศึกษาให้มีความหลากหลาย เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาส หรือช่องทาง

การศึกษา ซึ่งนำไปสู่การสอบชิงทุนการศึกษาต่อระดับปริญญาตามค่านิยมของสังคม ในสายวิชาชีพที่ตนเองถนัดและประสบความสำเร็จ มีงานทำ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้จบอาชีวศึกษาเกิดความภาคภูมิใจต่อครอบครัว

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนควรมีการปฏิรูปการเรียนการสอนแบบใหม่ ดึงสถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเพื่อเป็นตัวชี้วัดคุณภาพและความสำเร็จทุกหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการสร้างให้ผู้เรียนสามารถคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา สร้างสรรค์นวัตกรรม และใฝ่เรียนรู้ สามารถประกอบอาชีพได้ตามความต้องการของตลาดแรงงานหรือสถานประกอบการต่างๆ ได้

ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนต้องรณรงค์และส่งเสริมอย่างจริงจัง จัดให้มีการประชาสัมพันธ์พบปะกับนักเรียนโดยตรงเพื่อปรับเปลี่ยนเจตคติในการศึกษาวิชาชีพ รวมถึงการใช้สื่อประเภทต่างๆ เพื่อเข้าถึงกลุ่มผู้ปกครอง และบุคลากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยด้านบุคลากร ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในสาขางานเพียงพอกับจำนวนนักเรียน และต้องสามารถกำหนดมาตรฐานการสอนและรักษามาตรฐานในการผลิตนักศึกษาด้านอาชีวศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสอบถามผู้ที่มีอิทธิพลหรือผู้ที่ส่งเสริมในการตัดสินใจเลือกเรียนของนักเรียนเพิ่มเติม เช่น ผู้ปกครองนักเรียน ครูแนะแนวหรือ

ครูประจำชั้นซึ่งเป็นที่ปรึกษาให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกเรียนทางด้านสายวิชาชีพ

2. ควรมีวิธีการปรับเปลี่ยนเจตคติของนักเรียน ผู้ปกครอง ด้วยสื่อประเภทต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจการศึกษาด้านวิชาชีพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กัลยา เข้มกลัด. (2544). *เหตุผลในการศึกษาต่อวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครศรีธรรมราช*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

กาญจนา กุหะสุวรรณ. (2548). *ปัจจัยของการศึกษาระดับอนุบาล ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชินวรณ์ บุญเกียรติ. (2554). *นโยบายการพัฒนาการศึกษากระทรวงศึกษา*. ค้นเมื่อ 24 ธันวาคม 2554, จาก <http://webboard.miyay.com/detail/32411.html>

นลินี เสนาป่า. (2544). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผู้ใช้บริการในการเลือกสถาบันสอนภาษาต่างประเทศในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- เบญจมาศ เหมือนสุทธีรงค์. (2547). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประชา อ่อนรักษา. (2542). *องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยรามคำแหง*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปริญญา บุญล้ำเลิศ. (2547). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนชนาพัฒนวิทยาเทคโนโลยีเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ละเอียด ศรีหาหง่า. (2549). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ลดารัตน์ วัฒนสาครศิริ. (2545). *มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมบริหารอาชีวศึกษา, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง*
- วิมล ปั่นสวย. (2541). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ปกครองในการให้นักเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนคาราวินาลัย*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สิวลุทธิ์ พงศกรรังสีลป. (2547). *หลักการตลาด*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ท็อป.
- สำนักงานเขตพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราชเขต2. (2550). *การบริหารจัดการศึกษา*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2540). *คู่มือแนะแนวการจัดบริการสารสนเทศทางอาชีพและการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: อักษรบัณฑิต.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา วิสัยทัศน์และพันธกิจ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (ม.ป.ป.). ค้นเมื่อ 24 ธันวาคม 2554, จาก <http://www.vec.go.th>
- อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ. (2551). *นโยบายรัฐบาลด้านการศึกษา*. ค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2552, จาก <http://sub-admin1.com/2008/12/30-2551.html>
- อารมณั เพชรชื่น. (2547). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 15 (2), 65-75.